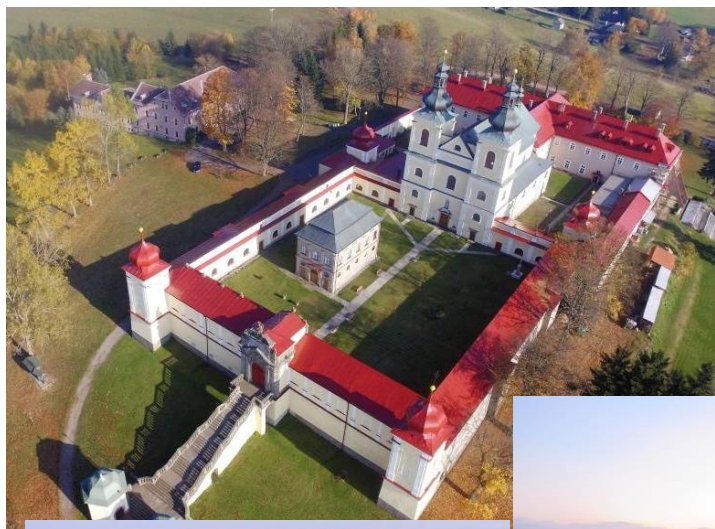

Farní dovolená Králíky

18.-24.8.2019

Hora Matky Boží

V neděli 18. srpna se dvacet přátel, převážně z Kaplicka vydalo na společnou dovolenou na severovýchod naší vlasti – na okraj Jeseníků.

Ubytování jsme našli na poutním místě Hory Matky Boží u Králíků. Králíky jsou městečko s více jak 4 tis. obyvateli. Poutní místo leží nad městem a tvoří ho klášter s poutním areálem.

Komplex byl založen v 17. stol. a prvním řádem, který zde působil, byli Servité. Ty koncem 19. stol. vystřídali Redemptoristé. V 50. a 60. letech se klášter stal internačním místem pro řeholníky a řeholnice z celé republiky. Od r. 1965 zde působily sestry Neposkvrněného početí P. Marie až do r. 2002. Dnes areál spravuje královéhradecké biskupství.

Z oken poutního domu, jsme měli nádherné výhledy na okolní přírodu a zvl. zajímavé byly pohledy na mlhu v údolí. Mohli jsme se tu cítit jako v oblacích – jako v nebi.

V pondělí se nás ujala pastorační asistentka Maruška, která nás provedla poutním areálem

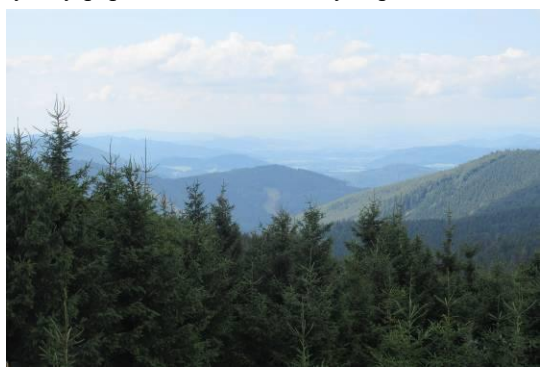
a velmi nás zaujala nejen fundovaným výkladem, ale i postřehy souvisejícími s dnešním životem. Myslím, že podobně obdarované ženy měly dostat možnost oslovovat lid i během bohoslužeb. Po prohlídce jsme se ještě vyfotili s městečkem a přírodou v po-

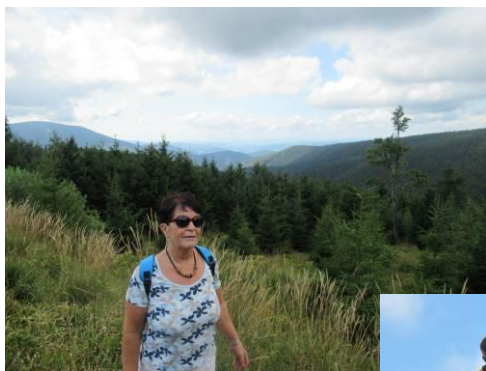

zadí. Hora Matky Boží nás může inspirovat k úvahám o mateřství. I příroda je naší matkou a také město (viz nebeský Jeruzalém). I tyto matky nám mají co říci. Stejně jako Maria, jejíž blízkost si zde zvláště uvědomujeme. Blízkost prožíváme i v jídelně u stolu, vždyť právě večere se stala svátostí (znamením) naší spásy! Pěstujme tedy kulturu stolování, kulturu setkávání při jídle!

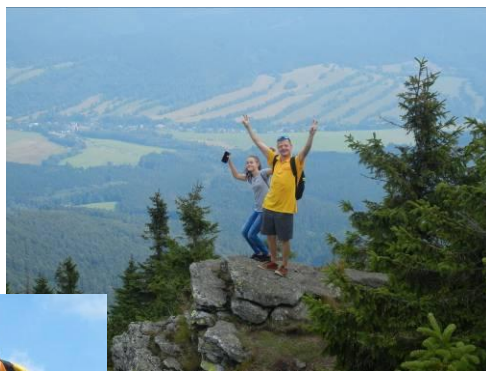

V úterý vyrážíme na Červenohorské sedlo. Někteří pak nastupují na pěší túru, jiní se vrací do Velkých Losin a navštíví lázně či muzeum výroby papíru. Těm, kdo volí výstup vzhůru, se

se otevírají nové obzory. Všechno namáhavě jednou přinese radost z překonání, radost, že jsme něco dokázali. Skály na něž někteří mají odvahu vylézt, zase připomí-

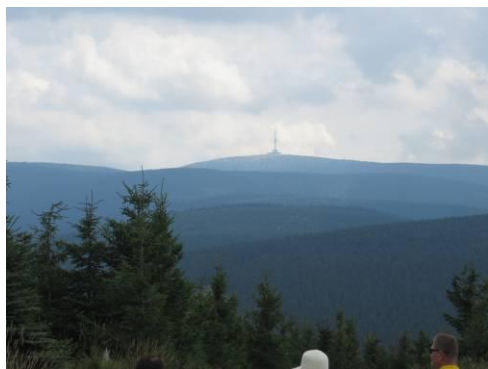
nají, jak pevnou oporou pro člověka jsou. Podobně jako Bůh, který se též nazývá skálou. O Něho se můžeme opírat, On je pevným základem všeho. Žijí tak?

Navštívili jsme také nádherný skalní útvar kamenné okno, které leží nedaleko vrcholu Červené hory (1333m n.m.) I zde se nám naskytly krásné výhledy. Ty naplní člověka úžasem a potěšením ze světa kolem nás. Je třeba objevovat krásu světa, abychom z negativních informací, na která jsou zaměřena média, nepodlehli přesvědčení, že tento svět je špatný.

Cestování pomáhá proti malomyslnosti a škarohlídství. Objevili jsme zde i moderní kamenný oltář. Jistě zde může člověk prožívat hlouběji při mši sv. svou jednotu se zemí i nebem.

Výhledy do dálky jsou důležité i v běžném životě. Je dobře snít, mít ideály a přát si jejich uskutečnění. Jedině tak vejdu postupně do našeho života a realizují se. Na snímku vpravo je nejvyšší hora Jeseníků – Praděd. Tam se vydáme ke konci týdne. Název nás může přivést k myšlence související s našimi předky – dědy a pradědy či babičkami. Byli i oni pevnými lidmi, stojícími za svými ideály a nedali se zlomit? Zajímejme se o své předky.

Každý výstup končí sestoupením do údolí. Tak se střídají i v našem životě období. Někteří zamířili za občerstvením do

lázní. Jiní objevovali krásu výroby ručního papíru v papírně založené ke konci 16. stol. Tak jako papír šíří myšlenky, i my nesme Boží slovo.

Ujít jsme si nenechali ani tamní zámek v němž jsou připomněny i nechvalně známé čarodějnické procesy, jimž padl za oběť i šumperský děkan Kryštof Lautner, který proti nim bojoval. Příklad pro nás!

Poslední foto připomíná naše večerní setkávání v penzionu.

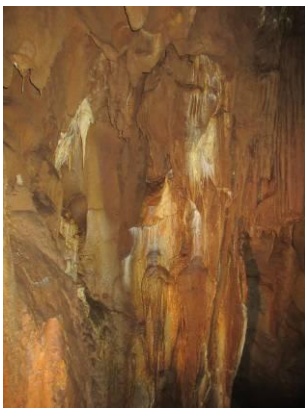
Ve středu 21.8. jsme se vydali na hrad Bouzov. Ten byl založen na přelomu 13. a 14. stol. a od konce 17. stol. ho vlastnil Řád německých rytířů. Tento řád byl zprvu špitálním řádem a později se stal mocným řádem, který byl také perzekuován ze strany nacistů i komunistů. Hrad je symbolem pevného společenství a tak i nám připomněl jeho budování a důležitost charitativní činnosti spojené s rytířstvím ducha a se statečností v životě.

Po prohlídce jsme zamířili do nedalekých Javoříčských jeskyní.

Hlubiny země naznačují potřebu pronikání do hlubin svého nitra i do

hlubin skutečnosti, která nás obklopuje. Nespokojujeme se s povrchním způsobem vidění a obdivujeme krásu skrytou v nitru.

V těchto jeskyních si můžeme všimnout i kamenných závoňů, které jsou dokonce zbarvené - např. železnou rudou.

Opět venku z podzemí...

Po příjezdu do penzionu se scházíme na nedaleké louce, kde je i památník utiskovaných v období totality. Zde slavíme Kristovu oběť při mši svaté. Západ slunce i výhledy do okolí umocňují její prožívání.

Večer připomíná večer života i jeho výhledy na uplynulý čas a stmívání odchod z tohoto světa do světa bez západu života. Tmu prosvětluje řada světýlek, podobně jako všechny temnoty našeho života. Nejhezčí jsou ta světýlka lidí.

Ve čtvrtek se vydáváme do zvláštní vesnice – Neratova, kde katol. kněz Josef Suchár vede občanské sdružení, které pomáhá potřebným a provozuje chráněné dílny a bydlení pro zejména mentálně postižené.

Zároveň se věnuje opravě a údržbě kostela a obnově poutního místa i vysídlené vesnice.

Kostel byl zříceninou, podobně jako v Pohorí nŠ

V roce 2003

bylo obnove-

no průčelí

a v r. 2007

kostel dostal

skleněnou

střechu, kterou

člověk může

prohlédnout

až do nebe.

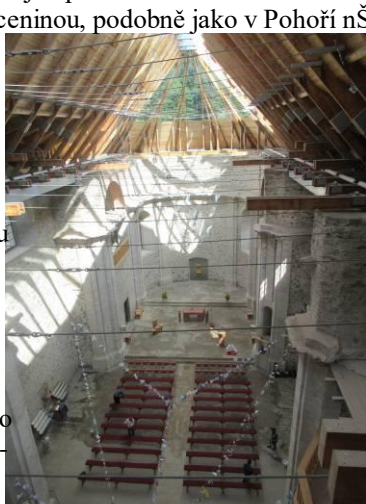
Sdružení

zaměstnává

250 lidí, z toho

140 je s hend-

ikepem.

V kostele jsme slavili eucharistii a děkovali za toto místo a dílo lásky, které se zde děje. Kéž by inspirovalo i další lidi – zvláště v našich farnostech, aby se také nějak zapojili do péče o lidi v nouzi. Chrám, který se znovuzrodil vyzývá i nás k obnově.

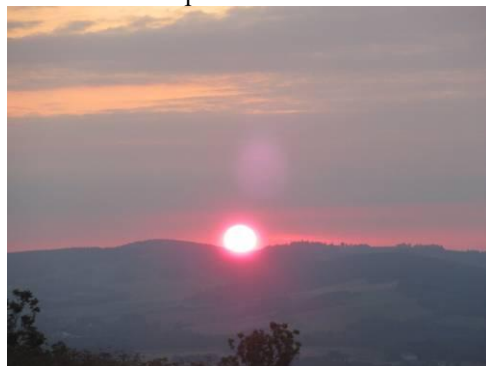

Odpoledne navštívíme město Letohrad, kde obědváme v zámecké restauraci. Pak se někteří vydávají k přehradě Pastviny. Není úplně nejtepleji, ale někteří si rádi zaplavou. Jiným stačí slunění a pozorování lodiček plujících po přehradě. Voda v řece představuje plynoucí čas.

Jsme jeho součástí, někdy nám plyne příliš rychle. Ale můžeme se spolehnout na to, že jednou vyústí do nekonečného moře Boží lásky, že jako voda řeky splyne s oceánem, tak i my budeme jednou spojeni s Bohem: my v něm a On v nás.

Večer se scházíme na večeři u táboráku v blízkosti penzionu. Zpíváme s kytarou, opékáme buřty. Zároveň si můžeme vzpomenout, že Bůh se Mojžíšovi zjevil skrze oheň. Nádherný oheň hoří i ve Slunci. Byli jsme svědky jeho západu. Slunce, zde vypadá jako nádherná hostie, kterou můžeme adorat v přírodní monstanci. Na naše ohniště musíme stále přikládat další dřevo, aby oheň hořel. Stejně to platí i o ohni v našich společenstvích i v našem srdci

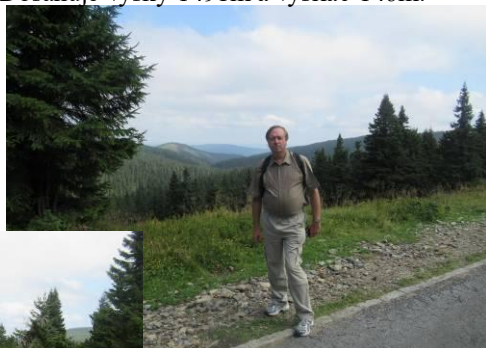
V pátek jsme se opět probudili do krásného rána a naskytl se nám hezký pohled na mlhu v údolí. I údolí našeho života jsou někdy zastřena mlhou. Je třeba se snažit dostat nad ní.

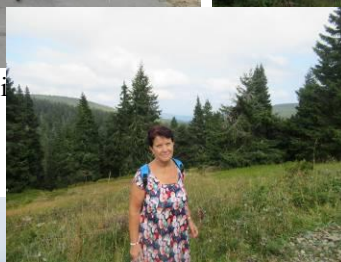
V doslovném smyslu jsme to naplnili svým výstupem na nejvyšší horu Jeseníků-Praděd. Dosahuje výšky 1491m a vysílač 146m.

Cestu zpět si někteří urychlili jízdou na vypůjčeném kole. Ostatní zvolili bezpečnější sestup pěšky.

Krásné výhledy bylo možno vychutnat si v klidu. Pohled na stromy vyrůstající ze země připomíná, že i my jsme vyrostli

z matky země a směřujeme k výšinám nebe. O matku zemi je však potřeba se také starat. Závěr dne jsme prožili v Karlově Studánce.

Poslední den – sobota – den našeho odjezdu domů – byl spojen s návštěvou přečerpávací elektrárny Dlouhé stráně. Měli jsme v úmyslu prohlédnout si zejména horní nádrž, ale mylně jsme se domnívali, že k její návštěvě je třeba absolvovat i exkurzi v elektrárně. Tu jsme sice podnikli, ale pak už nebyl čas vyjet lanovkou vzhůru, kam byl přístup bezprostřední. Ale i exkurze byla zajímavá. Elektrárna totiž vyrovnává přebytky energie v síti tím, že přebytek pohání čerpadla aby pumpovaly vodu z dolní nádr-

že do horní. A odtud, když je naopak málo energie v síti, voda stéká samospádem a pohání turbínu na výrobu elektřiny. I tato myšlenka může být převedena do duchovní oblasti - modlitbou

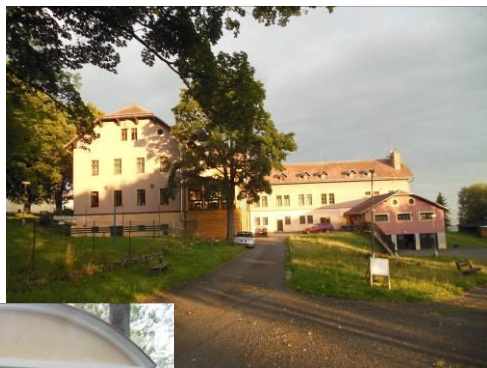
v příznivých časech si jakoby vytváříme zásoby pro horší časy.

Výroba energie v této elektrárně využívá vodu. Námí jako potrubím prochází

síla Ducha Svatého. „Teče“ také jakoby shůry a naplňuje naše údolí. Tak jako lidé věnovali síly k budování této pozemské elektrárny, i my bychom neměli litovat času a námahy pro získání energie Božího Ducha, jíž můžeme

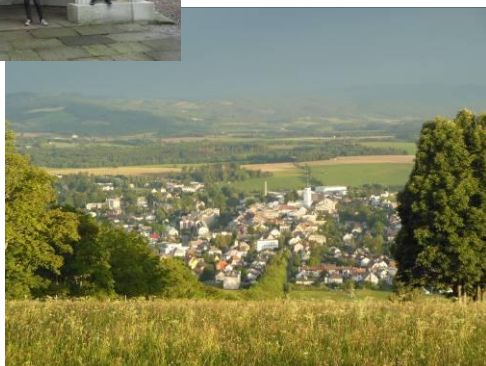
vykonat také mnoho dobrého. Přinášet světlo a sílu těm, kdo ji nemají.

Po návratu z Dlouhých strání se balíme a loučíme s krásnou přírodou i s místem našeho ubytování.

Poutní dům nám poskytl zázemí k naší výletům do okolí. Díky Pánu i lidem kteří se o nás starali.

V kostele děkujeme Bohu i Panně Marii, patronce tohoto poutního místa. I ona byla poutnice – vzpomeňme na její cestu za Alžbětou, do Betléma, i na poutě do Jeruzaléma. My se vydáváme na poslední cestu naší dovolené – domů a vyprošujeme si Boží ochranu a pomoc. Foto vpravo zachycuje výhled na městečko Králíky z Hory Matky Boží.

Poslední zastávku si někteří udělali v Litomyšli. Navštívili jsme toto místo spjaté s Bedřichem Smetanou. Nemůžu nezpomenout na jeho *Mou vlast*. My jsme zas viděli další kouty naší vlasti, kež i nás provází její melodie (každé místo má svou) a rozradostní náš život. *pš*